

ÉN EBBEN AZ ISKOLÁBAN ÉRTETTEM MEG, HOGY MIT TETT ÉRTEM JÉZUS

Kiss Ábel Lukács, 33 éves, 15 éve, 2003-ban érettségizett a Lévay 12. C. történelem szakos osztályában. Házasságban, felesége Kissné Péter Hanna pszichológus-szakfordító, akivel a Lévay-ban ismerték meg egymást. Debrecenben élnek, Soma, Sára, Benjámín és Dávid boldog szülei. Ábel a Dorkász Szolgálat Alapítvány magyarországi igazgatója. (A Dorkász egy felekezeti közti szervezet, mely célja, hogy nehézsorsú, mélyszegénységben élő családokhoz, gyermekekhez, idős emberekhez rendszeres segítséget szervezzen a helyi gyülekezeti közösségeken keresztül.) Valamint 2017 óta a Debreceni Karitatív Testület elnöke, mely az önkormányzattal együtt 17 civil szervezet munkáját fogja össze és koordinálja Debrecen vonzáskörzetében a hatékonyabb segítségnyújtás érdekében.

Előzmények - Lelkipásztor szüleim révén elég sokat hallottam és tudtam Jézusról. Bár a konfirmáció nem sokat jelentett, inkább kötelesség volt, mint őszinte vágyam, a konfirmandusoknak szóló ifjúsági alkalmakra elkezdtem járni, a barátságos légkör megfogott és így az Istenről szóló témák is érdekesebbek lettek számomra. Az ifjúsági tábor pedig szintén meghatározó élmény volt hitfejlődésemben, különösen az fogott meg, ahogy Isten a kapcsolatainkban segít, beleérve a párvalasztást is. Ez segített megérteni, hogy Jézust nem csak a felszín, a viselkedési szint érdekli, hanem mindaz, ami odalent, szív szinten található bennünk.

A Jézus és tanítványai, akikkel a Lévayban találkoztam - Amikor a Dorkász missziójáról beszélek – ami Jézus Krisztus követéséről szól – mindig elmondom, hogy számomra a Jézussal való kapcsolatomban az igazi fordulópontot a középiskolai évek, azaz a Lévay hozta el az életemben. 1999. augusztus utolsó napjaiban megérkeztünk az Éretlen táborba, ahol már feltűnt a 12-es diákvezetők viselkedése, azaz, hogy nem csupán kötelességből, hanem szívből szolgálnak, beszélnek Jézusról. Később tudtam meg, hogy azon a nyáron egy meghatározó lévay-s tábor volt (pont a Dorkász Kempingben), mely a fiatalokat nagyon megérintette és innen volt az a nagy missziós tűz bennünk. Az első hónapokban csatlakoztam a szerda délutáni bibliakörhöz és még ebben a félévben megalakult a Lámpás Missziós Csoport is. Ezek a hónapok különösen meghatározók voltak számomra. 14 évesen úgy éreztem, hogy új ember, új teremtés lettem. Annyira kézzel fogható volt Isten üzenete és hogy mit vár tőlünk – hogy személyes, őszintén odaszánt kapcsolatban legyünk

vele, hogy egyszerűen az óemberem értékrendje széthullott az életemben, mindaz, ami nem volt kedves Istene előtt, magam mögött hagytam. Kicsit mintha egy mennyei hullám végig söpört volna minden évfolyamon és meglehetősen sokan fordultak Istenhez ezekben az években, akik közül ma is sokan komolyan szolgálják őt.

Életutam - Tolna megyében születtem, Iregszemcsén voltak a szüleim lelkipásztorok a 80-as években, majd 89-ben Sárospatakra kerültek, így itt gyerekeskedtem, de középiskolába kollégiumba küldtek a szüleink, bátyám a Baár-Madasba került Budapestre, én pedig egy évvel később a Lévayba. Sosem voltam eminens tanuló, inkább a jó, erős közepes eredményeket hoztam, érdeklődési köröm a magyar, történelem és hittan körül forgott leginkább. A zene is fontos szerepet játszott az Istennel való kapcsolatomban, a Lámpáson belül fejleszthettem gitártudásomat, amin keresztül sok meghatározó barátság kötődött idősebb keresztyén testvérekkel, valamint olyan keresztyén könnyűzenei világba nyertem betekintést, ami akkor a református körökben még újnak számított. Érettségi után teológiára felvételiztem, de valahogy éreztem, hogy ilyen komoly téma tanulmányozásához még érnem kell, illetve maga az iskola világából való kiszakadásra is nagy igényt éreztem. 12. második félévében jelentkeztem Önkéntes Diakóniai Évre Angliába, hogy hajléktalan misszióban szolgáljak. Azonban pont egy Lámpás szolgálat volt az, ami ezt az irányt kicsit megváltoztatta és a Macarthur Anglican School igazgatója által érkezett személyes felkérésnek eleget téve még 2003. őszén a Déli féltekén találtam magam, ahol először 10 hónapot önkénteskedtem, majd további 2 évet töltöttem az intézménynél pásztorációs asszisztensként. Hazatérve Ausztráliából 2007-ben kötöttünk házasságot Hannával és költöztünk Debrecenbe. Nyolc évig magántanárként és nyelviskolai oktatóként angol nyelvtanárként dolgoztam, javarészt cégeknél, majd 2015-ben kezdtem félállásban a Dorkásznál projekt menedzserként.

Életem Jézussal - Jelenleg 14 munkatárssal, 40 önkéntessel, 15 településen, több mint 40 gyülekezettel, intézménnyel együttműködve nyújt segítséget a Dorkász évente több ezer embernek. Keresztény emberként kiváltság egy olyan munkahelyen dolgozni, ahol Jézus Krisztus parancsát teljesíthetem teljes állásban. Ugyanilyen nagy kiváltság, öröm és lehetőség keresztény házasságban megtapasztalni és felfedezni mindazt, amit Isten beleálmodott, hogy mit is jelent férjnek és feleségnek lenni. Szintén hatalmas öröm nap mint nap látni gyermekeinket növekedni és keresztény családként megélni a leggyönyörűbb emberi kapcsolatokat.

Mindez – a házasság, család és munka – Jézusban kap értelmet számomra. Nélküle csak kiüresedett rutin lenne mindez. Ő viszont a cél és egyben az út is, aki végig velem van és vezet engem. Én Őróla a Lévyban nagyon sok mindent megtanultam. Mérföldkőként tekintek a gimnáziumi éveimre, amik segítettek, hogy a Jézusról hallott információ, mely a tudati szintemig eljutott, szívüggé váljon. **Ennek az iskolának a falai között értettem meg, hogy Jézus értem is meghalt a kereszten.** Ez nem csak egy történelmi esemény volt, vagy egy általános dolog az emberiségért, hanem Kiss Ábel Lukács bűneiért is váltság halál volt, mely nem csupán bűnbocsánatot szerzett nekem, hanem Isten gyermekévé fogadott és örök élettel ajándékozott meg – mindazok ellenére, aki én vagyok és amiket én tettem/teszek, Isten szeret engem. Nem sokan mondhatják el magukról, hogy valaki meghalt értük. Pedig bármilyen esetben is egy ilyen esemény után értékesnek érzi magát az ember – hisz valaki meghalt értük. Hát értem pedig nem akárki, nem csak valaki, hanem a világegyetem Ura és tulajdonosa, a királyok Királya képes volt meghalni. Úgy gondolta, hogy Ábelért vállalja a kereszthalált – a legkegyetlenebb kínhalált és a poklot. Úgy gondolom, hogy nem túlzást azt állítani, hogy egy ilyen Üzenetet magammal hordozva a Lévy engem egy egész életre feltöltött Szeretettel. Jöjjön bármi, betegség, tragédia, feladat, kihívás, nehézség vagy bizonytalanság, tudom, hogy ezt a Szeretetet már semmi sem veheti el tőlem. És ezért nagyon hálás a szívem!